

Muhafif her ses susturulmak, muhafif her nefes boğulmak isteniyorsa SUSMA "SEN DE BİR SES ÇIKAR"

GÜNAY KUBİLAY

İşçilerin, emekçilerin ve ezilenlerin kendi sorunlarına sahip çıkarak, AKP'nin on yıldır yaratmaya çalıştığı "itaatkâr ve suskun toplum" tahayyülüne karşı, "demokratik toplum, özgür birey" için çıkaracağı her ses, büyük bir yankı yaratacaktır.



Hatırı sayılır bir zaman aralığından sonra Halkların Demokratik Kongresi (HDK) sokağa çıkmaya hazırlanıyor. 7 Ocak'ta "Sen de Bir Ses Çıkar" çağrısıyla politik bir kampanya başlatıyor. Kampanya boyunca her hafta işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin; özcesi Türkiye halklarının emek, barış, özgürlük ve adalet özlemlerine anlamlı, eylemli ve etkili bir yanıt vermek için sürekli "sen de bir ses çıkar" çağrısı yapılacak. Bütün illerde eş zamanlı ve tek merkezde, değişen güncel ve öncelikli talepleri eksen alınarak üç ay boyunca kesintisiz biçimde sürecek.

Hükümetin ve devletin sokakları stabilize etmeye, toplumsal muhalefeti susturmaya ve bir "koruk imparatorluğu" yaratmaya çalıştığı bir momentte, emek, barış, özgürlük ve adalet için, yeniden sokaklara taşınmak, farklı alanlar ve mekanlarda çıkarılan sesleri, ortak bir alan ve mekanda birleştirmek ve bütün bunları "çok sesli bir orkestra"ya dönüştürmek için atılacak her adım çok önemli, çıkarılacak her ses çok değerli olacak.

İşçilerin, emekçilerin ve ezilenlerin kendi sorunlarına sahip çıkarak, Erdoğan'ın on yıldır yaratmaya çalıştığı "itaatkâr ve suskun toplum" tahayyülüne karşı, "ekolojik yaşam, demokratik toplum ve özgür birey" için çıkaracağı her ses büyük bir yankı yaratacaktır.

Türkiye'de en büyük problem mücadeleden yoksunluk değildir. Hayatın her alanında mücadele bir şekilde sürüyor. Ne var ki, süregelen

temel problem, çok parçalı biçimde süren bu mücadelelerin, memleketin her bir köşesinde çıkarılan farklı seslerin, "çok sesli bir orkestraya" dönüştürülmemiş olmasıdır. AKP hükümetinin uzun soluklu başarısının sırrını ve son yıllarda "züccaciye dükkânına giren fil" gibi kırıp dökme cüretini, toplumsal muhalefetin bu "zayıf halka"sında aramak gerekir.

AKP 2002'lerin tedirginliğini üzerinden atmış, korkusunu yenmiş ve devletle bütünleşmiş bir parti. Onun hükümeti, devleti temsil eden ve devlet adına konuşan bir hükümet. Erdoğan yalnızca bir hükümet başkanı değil, devlet iktidarını temsil eden bir politik şahsiyet. Sıkça "gaf yaptığı" söylenen İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin, "usta bir gafçı" olmanın ötesinde hükümetin de, devletin de "yontulmamış gerçek yüzü".

Erdoğan'ın ve bakanlarının içerde ve dışarıda izlediği hiçbir politika devletin temel çıkarlarından ve devlet iktidar güçlerinden bağımsız düşünülemez. Son yıllarda olup bitenleri sıralamanın, "şöyle oluyor, böyle oluyor" gibi yakınmaların hükümet nezdinde zerre kadar bir değeri yok. Erdoğan ve kabinesi, toplumsal muhalefetin talepleriyle değil, büyük emperyalist merkezlerin stratejik hedefleriyle bağlıdır. Daha geçen günlerde yapılan Yüksek Askeri Şura (YAŞ) toplantısı demokratik kamuoyunda hak ettiği ilgiyi görmemiş olsa da, o toplantıda çok önemli bir gelişme oldu ve açıkça meclisin yetkileri askerle payla-

şıldı. Meclisin yetkilerinin askerle paylaşılması, "asker sıcak savaş için gerekli hazırlıkları yapacak, hükümet 'cephe gerisi'ni yeniden düzenleyecek" demektir.

İçerdeki savaş sürüyor. Henüz dışarıda sıcak bir savaşa girilmedi ama Türkiye'nin Suriye'ye karşı bir savaş yürütmediği de söylenemez. "Özgür Suriye Ordusu" artık gizli kamplarda değil, Antakya'da dünya kamuoyunun gözü önünde eğitiliyor ve Suriye'ye gönderiliyor. Antakya Suriye'ye karşı bir "açık savaş üssü" haline getirilmiş bulunuyor. Buna karşı çıkan Nusayri halkına yönelik siyasi baskılar artarken, Sünniler Nusayrilere karşı kıskırtılıyor. Böyle devam ederse Antakya'da bir "Nusayri-Sünni çatışması" hiç de sürpriz olmayacak.

Hükümet ve devlet içerde sürdürülen sıcak savaşın yanı sıra dışarıda da eş zamanlı sürdürülecek bir sıcak savaşa bütün yönleriyle hazırlanıyor. Erdoğan hasta ve bitap düşmüş haliyle, hem "cephe ilerisi"ni, hem de "cephe gerisi"ni yeniden düzenleme politikalarını adım adım şekillendiriyor.

İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin boşuna konuşmuyor.

Ne diyor Şahin: "Psikolojik terör var, bilimsel terör var. Terörü besleyen arka bahçe var."

Şahin'e göre arka bahçe neresi?

"Arka bahçe İstanbul'dur, İzmir'dir, Bursa'dır, Viyana'dır, Londra'dır, Washington'dur, üniversitede kürsüdür, dernektir, sivil toplum kuruluşudur. (...) Birileri de ciddi halde saptırma yaparak, kendine göre gerekçeler uydurarak, makulleştirerek teröre destek veriyor. Resim yaparak, tuvale yansıtarak, şiir yazarak, günlük makale yazarak yansıtıyor. Hızını alamıyor."

Bu sözler öfkesine yenik düşmüş faşist düşünceye sahip bir insanın, kontrolünü yitirdiği bir anda bilinçaltındaki tortuların dışa vurumu değil. Bu sözler, faşist düşünceye sahip, devletin polisine hükmeden, mahkemelerin iplerini elinde bulunduran bir "polis devleti"nin etkili bir bakanın direktifleri olarak okunmalı. Bakan bu sözleriyle kendi düşüncelerine aykırı her düşünce sahibini, kendi politikalarıyla bağ-

daşmayan her siyasiyi, "ucube" çizmeyen her ressamı, methiye dizmeyen her şairi, yalaka olmayan her yazarı hedef tahtası haline getiriyor.

Şahin'in bu sözleri özgür medya operasyonundan sonra muhafif aydınlarla, sanatçılara, şairlere, yazarlara, ressamalara yönelik yeni bir operasyonun sinyallerini veriyor. Dolayısıyla özel yetkili mahkemelerde adalet arayışı, "bir arayış" olmanın ötesinde hukuksal bir değer taşımıyor. Bu mahkemelerin kararları, o mahkemelerin yargıçları tarafından, yargıçların bağımsız iradeleriyle değil, Ankara'dan veriliyor.

Ülkenin her yerinde adalet için bir ses çıkararak, çıkan ya da çıkacak olan her sesi aynı alanda, aynı mekanda birleştirmek ve "çok sesli bir orkestra"ya dönüştürmek, yeni yıl için en iyi başlangıç adımı olabilir.

Halkların Demokratik Kongresi'nin 7 Ocak'ta başlatacağı "Sen de Bir Ses Çıkar" kampanyası, savaşa, militarizme, milliyetçiliğe, cinsiyetçiliğe, eşitsizliğe, adaletsizliğe, operasyonlara, tutuklamalara, hapishanelere karşı olan ve emek düşmanı politikardan rahatsız olan herkesin güncel ve öncelikli taleplerini eylemli biçimlerde dile getirdikleri, emek, barış, özgürlük ve adalet özlemlerini "çok sesli bir koro"yla birlikte seslendirecekleri demokratik bir platform olabilir.

Bütün cumhuriyet tarihi boyunca varlığı yok sayılmış, aşağılanmış, hırpalanmış, kendi özgün yaşam tarzlarına yasaklar konmuş Türkiye halklarının kendi taleplerini kendi dilleriyle ifade edebilecekleri bir çok-dilli bir zemin olma imkanı yaratabilir.

Hiç kimseye "sen şöyle ses çıkar, sen böyle ses çıkar" demeksizin, herkes kendi nesnel konumuna uygun biçimde, grev yaparak, boykot ederek, miting ve/veya yürüyüş yaparak, ıslık çalarak, tencere tıklatarak bir ses çıkarabilir, ses çıkarmaya çağrılabilir.

Herkes kendi dilinde ve kendi tarzında bu "çok sesli orkestranın organik bir bileşeni" olabilir. Öyleyse, muhafif her sesin susturulmak, muhafif her nefesin boğulmak istendiği böyle bir politik uğrakta ses çıkarmanın tam zamanı...